

Ошужни марш је део већег опуса, или још тачније – поглавље романа *Повечерје* на којем радим пуне три године. Роман је тако компонован што свако поглавље чини засебну целину. Састоји се од два драмска текста: *Ошужни марш* и *Повечерје*, три мања романа: *Млечни њуџ*, *Храм невоље* и *Дом Вошњакових* и пет новела. Основни проблем: *сјас! Не неки одређени, него ошшшш, онај рашш који шраје хиљадама и милионима година и који се поистовешшшо са њојмом време.*

Ошужни марш је поетска гротеска, донкихотовска бајка о томе како ратови настају и где им је прапочетак. Кад је завршен Други светски рат имао сам само дванаест година. Неминовно, ја сам морао да га схватим као историју. А у историји подједнако су ми важни и Термопили, и Хирошима, и Аустерлиц, и Ватерло, и Бородино, и Ћеле-Кула, и Козара и Чегар. Желео сам да забележим људе, а не календар. Тако је, некако, и настао овај текст.

Мирослав Антић